DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
w LUBLINIE

Lublin, dnia 25 października 1960 r. Nr 7 Poz. 45 — 53

TREŚĆ

Poz. 45.

UCHWAŁA NR 12 WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 6 lipca 1960 r.

w sprawie poprawy stanu bezpieczeństwa przeciwpożarowego na terenie województwa lubelskiego.

W celu stworzenia korzystniejszych warunków dla skutecznej ochrony przeciwpożarowej — Wojewódzka Rada Narodowa działając na podstawie art. 3 i art. 7 ust. 1, ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) oraz art. 2 i art. 24 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) — uchwala co następuje:

§ 1.

1. Zalecić prezydiom powiatowych rad narodowych podjęcie w terminie do 1 stycznia 1960 r. uchwał wprowadzających zakaz krycia materiałem łatwopalnym (słoma, gont) nowo wznoszonych budynków oraz budynków starych, przy zmianie pokryć dachowych.

Uchwały winny być poprzedzone dokładnym zbadaniem zapotrzebowania na materiały dekarskie wg ich rodzaju, jak: dachówka cementowa, dachówka ceramiczna, płyty eternitowe, papa bitumiczna i inne oraz stwierdzeniem możliwości zaopatrzenia w te materiały wznoszących nowe budynki, lub przekrywających stare.

2. Dla pełnego zaspokojenia potrzeb w materiały budowlane ścienne, stropowe i dekarskie powiatowe rady narodowe spowodują, by ich prezydia bardziej niż dotychczas uwzględniały w swojej pracy:

a) popieranie rozwoju produkcji ogniotrwałych materiałów budowlanych, ściennych, stropowych i dekarskich przez wszelkiego rodzaju zespoły i jednostki indywidualne;

b) organizowanie w miarę potrzeby własnych przedsiębiorstw produkujących ścienne, stropowe i dachowe materiały ogniotrwałe;

c) zwiększanie produkcji materiałów ściennych i dachówki cementowej w istniejących przedsiębiorstwach państwowych, spółdzielczych i prywatnych;

d) wywieranie wpływu na powiatowe i gromadzkie komisje rozdziału materiałów budowlanych, aby materiał drzewny na konstrukcje dachowe przydzielany był w pierwszym rzędzie tym, którzy pokrywać będą budynki dachówką;

c) inicjowanie i popieranie produkcji więźby dachowej z elementów prefabrykowanych.

3. Zobowiązać gromadzkie rady narodowe do propagowania i popierania przekrycia materiałem ogniotrwałym lub odgnioodpornym istniejących budynków we wsiach o budowie zwartej, dla utworzenia przeciwpożarowych pasów ochronnych.

4. Zobowiązać Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do:

a) ustalenia poprzez komendy powiatowe straży pożarnych ilości i wielkości przeciwpożarowych pasów ochronnych we wsiach, które zgłoszą chęć ogniotrwałego przekrycia dachów;

b) upoważnienia prezydiów powiatowych rad narodowych do przyznawania z funduszu specjalnego PZU na zapobieganie szkodom ogniowym bezzwrotnych zasiłków w wysokości do 30 proc. wartości materiałów dekarskich i nowej więźby dachowej — właścicielom budynków, które znajdują się w ustalonych komisyjnie przeciwpożarowych pasach ochronnych.

Kredyty na te cele winno Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej wydzielać corocznie w porozumieniu z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń z ogólnej sumy funduszu specjalnego, przeznaczonego na zapobieganie szkodom ogniowym.

5. Zasady ustalania przeciwpożarowych pasów ochronnych i udzielania bezzwrotnych zasiłków ustali w drodze instrukcji Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 2.

Zobowiązać powiatowe rady narodowe do sporządzania planów racjonalnej przebudowy wsi zabudowanych nieprawidłowo według następującej kolejności:

a) wsie o zabudowie osadowo-miasteczkowej — do końca 1962 r.,

b) wsie gromadzkie — do końca 1964 r.,

c) wsie liczące powyżej 500 mieszkańców — do końca 1965 r.

§ 3.

Zobowiązać powiatowe i miejskie rady narodowe do wydania przepisów miejscowych w ramach art. 408 — 417 rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. Nr 34 z 1939 r., poz. 216 ze zmianą z dnia 25 sierpnia 1939 r. — Dz. U. Nr 77, poz. 514), a w szczególności przepisów w

przedmiocie zabudowy osiedli wiejskich, wymiany działek budowlanych i wyznaczania terminów pod zabudowę.

§ 4.

Zobowiązać powiatowe i miejskie rady narodowe do zaostrzenia sankcji w stosunku do nielegalnie budujących się, a w szczególności:

a) do wydania nakazów rozbiórki budynków wznoszonych niezgodnie z przepisami prawa budowlanego, a zagrażających bezpieczeństwu przeciwpożarowemu.

W wypadku, gdy nałożone kary w celu przymuszenia wykonania nakazu nie osiągnęły skutku, stosować należy przymusową rozbiórkę na koszt i ryzyko winnego.

b) W budżetach powiatowych i miejskich rad narodowych należy przewidzieć środki finansowe na pokrywanie kosztów związanych z dokonywaniem przymusowej rozbiórki budynków.

c) Przedsiębiorstwa budownictwa terenowego winny realizować przymusowe rozbiórki budynków nowo wznoszonych i starych zagrażających bezpieczeństwu publicznemu, zgłoszone przez władze budowlane.

§ 5.

Zaopatrzenie wsi, osiedli i miast w wodę do celów konsumpcyjnych i gaszenia pożarów należy do obowiązku właściwych terytorialnie rad narodowych.

W związku z tym zobowiązuje się:

1) rady gromadzkie do finansowania i organizowania pracy wykonawczej związanej z budową punktów czerpania wody na rzekach, stawach i jeziorach, oraz prac związanych z budową sztucznych zbiorników ziemnych (stawy pożarowo-rybne doły wodne przy rzekach na gruntach podmokłych itp.).

Prace powyższe winny być wykonane do końca 1961 r. we wszystkich wsiach i osiedlach posiadających warunki do tego rodzaju zaopatrzenia wodnego. Służba melioracyjna powiatowych rad narodowych ma obowiązek udzielać prezydiom gromadzkich rad narodowych bezinteresownego instruktażu i pomocy.

2) Powiatowe i miejskie rady narodowe do finansowania i organizowania w ramach planów inwestycyjnych budowy sztucznych podziemnych i otwartych zbiorników wody oraz wodociągów we wsiach, osiedlach i miastach, które takich zbiorników nie posiadają.

Budowę studni z wodą nadającą się do picia należy w miarę możliwości tak sytuować, by służyły one równocześnie do napełnienia sztucznych zbiorników.

Koszty budowy sztucznych zbiorników i wodociągów powinny być pokrywane z sum inwestycyjnych, corocznie na ten cel przeznaczonych oraz z sum specjalych PZU przeznaczonych na zapobieganie szkodom ogniowym.

Zbiorniki należy budować w możliwie krótkim czasie i na całym terenie województwa.

W tym celu w każdym powiecie należy przy miejscowych przedsiębiorstwach budowlanych zorganizować wyspecjalizowane w tej dziedzinie ekipy, pracujące pod nadzorem powiatowego zarządu inwestycji i służby melioracyjnej.

§ 6.

Zobowiązać służbę melioracyjną, by przed okazaniem projektów melioracyjnych zainteresowanym użytkownikom uzgodniła z organami ochrony przeciwpożarowej sprawę zabezpieczenia wody dla celów przeciwpożarowych.

§ 7.

Zobowiązać przedsiębiorstwa państwowe i spółdzielcze, by wybudowały w miejscowościach słabo zaopatrzonych w wodę dla ochrony swoich obiektów przed pożarem — odpowiednią wskazaną przez organy ochrony przeciwpożarowej rad narodowych ilość sztucznych przeciwpożarowych zbiorników wodnych.

§ 8.

1. Zobowiązać gromadzkie rady narodowe do dopilnowania, by wszyscy właściciele lub użytkownicy budynków we wsiach zaopatrzyli się do końca 1961 r. w drabiny umożliwiające dostanie się na dach i do komina budynku mieszkalnego (drabina stojąca i tzw. ława przymocowana do pochyłości dachu).

Zobowiązać równocześnie nadleśnictwa państwowe i WZGS do umożliwienia zainteresowanym nabycia potrzebnego drzewa na wykonanie drabin.

2. Zobowiązać gromadzkie rady narodowe do dopilnowania, by wszyscy właściciele lub użytkownicy budynków mieszkalnych we wsiach wyremontowali kominy w terminie ustalonym przez przeciwpożarowe zespoły kontrolne.

3. Gromadzkie rady narodowe powołają ekipy fachowców do przeprowadzenia zastępczych remontów kominów na koszt i ryzyko właścicieli o ile oni tego nie dokonali w wyznaczonym terminie.

4. Upoważnia się powiatowe rady narodowe do udzielania z funduszów specjalnych PZU bezzwrotnej pomocy prezydiom gromadzkich rad narodowych w wysokości 1500 zł na gromadę na zorganizowanie ekip remontu kominów.

5. Kominy w budynkach pozostających w zarządzaniu prezydiów miejskich rad narodowych winny być bieżąco remontowane z funduszu corocznie na ten cel wydzielonego.

§ 9.

Zobowiązać powiatowe rady narodowe do opracowania przy współudziale gromadzikch rad narodowych w terminie do 30 kwietnia 1961 r. szczegółowych planów poprawy bezpieczeństwa przeciwpożarowego we wsiach w okresie pięcioletnim (1961—1965) w oparciu o realne możliwości finansowe, materiałowe oraz czyny społeczne.

Plany winny w szczególności uwzględniać następujące zagadnienia:

a) zaopatrzenie ludności w wodę do celów konsumpcyjnych i przeciwpożarowych (budowa wodociągów wiejskich, studni artezyjskich, sztucznych zbiorników na wodę oraz udostępnienie do użytku strażom pożarnym naturalnych zbiorników wody przez urządzenie punktów czerpania, zastawek i dojazdów);

b) inicjowanie organizowania wiejskich zespołów produkcji ogniotrwałych materiałów budowlanych ściennych, stropowych i dekarskich oraz udzielanie im pomocy finansowej i instruktażowej;

c) organizowanie nowych ochotniczych straży pożarnych i udzielanie pomocy w zaopatrzeniu ich w sprzęt i urządzenia;

d) zadrzewienie wsi drzewami liściastymi, dla stworzenia osłony budynków przed przenoszeniem się ognia lotnego w wypadku pożaru.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej winno wydać szczegółowe wytyczne o sposobie opracowania planów i ich realizacji.

§ 10.

Wykonanie uchwały porucza się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, powiatowym, miejskim i gromadzkim radom narodowym i ich prezydiom.

§ 11.

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej powzięcia.

SEKRETARZ PREZ. WRN
Edward Zając

PRZEWODNICZĄCY PREZ. WRN
Paweł Dąbek

Poz. 46

UCHWAŁA NR 13

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 7 lipca 1960 r.

w sprawie uporządkowania gospodarki wodnej i poprawy stosunków wodnych na terenie województwa lubelskiego.

Wojewódzka Rada Narodowa w Lublinie działając na zasadzie art. 3 ust. 2 pkt. 9 oraz art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) — po zaznajomieniu się z całokształtem materiałów przedstawiających obecny stan gospodarki wodnej w województwie lubelskim oraz uwag i wniosków Komisji Budownictwa i Gospodarki Komunalnej i Komisji Rolnictwa i Leśnictwa, jak również w wyniku przeprowadzonej dyskusji — stwierdza co następuje:

1) Gospodarka wodna na obszarze województwa lubelskiego posiada niekorzystne warunki naturalne;

2) intensyfikacja rolnictwa, rozwój miast, wzrastające potrzeby ludności miast i wsi oraz szybki rozwój przemysłu — wobec zwiększającego się zapotrzebowania wody wymagają uporządkowania i poprawy stosunków wodnych dla właściwego wykorzystania niedostatecznych zasobów wody;

3) zwiększające się zanieczyszczenie wód powierzchniowych przez ścieki przemysłu i miast powoduje uszczuplenie dyspozycyjnych zasobów wody — wobec czego wymaga energicznego przeciwdziałania i budowy przemysłowych oraz komunalnych oczyszczalni ścieków dla szybkiej poprawy istniejącego stanu;

4) rozwój miejscowości o charakterze uzdrowiskowym i turystycznym, jak: Nałęczów, Kazimierz Dolny i Puławy — jest hamowany brakiem wodociągów publicznych, kanalizacji i oczyszczalni ścieków, co decyduje o stanie sanitarnym obiektów służby zdrowia, obiektów wczasowo-turystycznych i zaopatrzenia miejscowej ludności.

5) dotychczas wykonane melioracje i urządzenia melioracyjne nie są należycie konserwowane i eksploatowane na skutek niedostatecznej ilości i słabej działalności istniejących spółek wodnych;

6) niski procent zalesienia wpływa na pogorszenie stosunków wodnych;

7) około 35 proc. obiektów stawowych wymaga odbudowy i zagospodarowania dla poprawy stanu gospodarki rybnej i zwiększenia pojemności wódozbiorów powierzchniowych;

8) budowa i odbudowa zbiorników wodnych i wykorzystanie ich spadów dla budowy małych siłowni wodnych — jest zagadnieniem, które niezależnie od przyspieszenia elektryfikacji wsi — ma poważny i dodatni wpływ na melioracje, gospodarkę rybną i produkcję szczytowej energii elektrycznej;

9) wymaga przyspieszenia problem realizacji regulacji Wisły Środkowej celem przystosowania jej do kategorii rzek żeglowych, co umożliwi wykorzystanie drogi wodnej jako taniego środka transportu i ożywi gospodarczo powiaty nadwiślańskie;

10) wymaga opracowania zagadnienie profilaktyki przeciwpowodziowej i programu budowy wałów przeciwpowodziowych na głównych rzekach Lubelszczyzny;

11) wymaga opracowania zagadnienie rozwoju urządzeń turystyki wodnej i ośrodków wypoczynku nad wodą na obszarze województwa lubelskiego;

12) wymaga dalszego wzmocnienia wobec narastających zadań — służba gospodarki wodnej w Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz w prezydiach powiatowych rad narodowych i miejskich rad narodowych Lublina, Zamościa i Chełma.

W związku z powyższym stanem Wojewódzka Rada Narodowa uchwala co następuje:

§ 1.

Celem stworzenia warunków dalszego rozwoju gospodarczego województwa — Rada zobowiązuje Prezydium WRN do spowodowania opracowania w terminie do 30 czerwca 1961 roku kompleksowego, perspektywicznego, regionalnego planu gospodarki wodnej, uwzględniającego potrzeby ludności, rolnictwa i przemysłu oraz innych użytkowników, jak żegluga, energetyka i turystyka wodna i zapewnienia odpowiednich środków finansowych na ten cel w budżecie na rok 1961.

§ 2.

Rada zobowiązuje Prezydium WRN do opracowania w terminie do dnia 15 marca 1961 r. szczegółowego programu regulacji i zabudowy biologicznej rzek i kanałów, pozostających w administracji Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Celem opracowania programu tych prac jest wyrównanie przepływów tych rzek dla potrzeb rolnictwa, ochrony przeciwpowodziowej i wykorzytania dla potrzeb małej energetki.

Dotyczy to również Okręgu Lasów Państwowych na terenach przez niego administrowanych.

§ 3.

Rada zobowiązuje Prezydium WRN do opracowania w terminie do 31 grudnia 1961 roku szczegółowego programu uporządkowania kanałów otwartych oraz bulwarów pozostających w administracji Wydziałów Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej prezydiów w granicach miast Lublin, Zamość, Chełm, Nałęczów, Kazimierz, Puławy.

§ 4.

Rada uznaje za celowe i konieczne możliwie najszybsze uregulowanie Wisły Środkowej w granicach województwa i upoważnia Prezydium WRN do zapewnienia w budżecie wojewódzkim i budżetach zainteresowanych powiatów w latach 1961—68 odpowiednich środków finansowych proporcjonalnie do długości odcinka rzeki pozostającego w granicach województwa i zobowiązuje Prezydium WRN do wystąpienia niezwłocznie do Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej o przyspieszenie realizacji wymienionego zamierzenia.

§ 5.

Rada zobowiązuje Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do spowodowania opracowania szczegółowego, kompleksowego planu zagospodarowania zlewni rzeki Wieprz, która jest głównym nerwem wodnym województwa i obejmuje 42 proc. obszaru.

W opracowaniu należy uwzględnić:

a) powstrzymanie erozji dennej wszystkich cieków zlewni rzeki Wieprz i wykorzystania ich wód przede wszystkim dla celów energetycznych.

b) zabezpieczenie dostatecznej ilości wody dla użytków zielonych, gospodarki rybnej, przemysłu rolno-spożywczego jak również dla zaopatrzenia w wodę wsi dla celów przeciwpożarowych, wypoczynku nad wodą i kąpieli,

c) wykorzystanie ścieków miejskich i przemysłowych dla celów nawożenia.

Termin wykonania do dnia 30 czerwca 1962 r.

§ 6.

Rada zobowiązuje Prezydium WRN do zbadania i przeanalizowania z zainteresowanymi Prezydiami Wojewódzkich Rad Narodowych — Warszawskim i Białostockim — zagadnienia uregulowania stosunków wodnych w dolinie rzeki Bug.

§ 7.

W związku z koniecznością poprawy czystości wód w rzekach zanieczyszczonych ściekami zakładów przemysłowych i miast — Rada zobowiązuje Prezydium WRN — do wystąpienia w terminie do 30 września 1960 r. z wnioskiem do Komisji Planowania przy Radzie Ministrów o zabezpieczenie w planach resortów przemysłowych środków finansowych niezbędnych dla realizacji budowy oczyszczalni ścieków dla najbardziej uciążliwych pod względem ilości ścieków — zakładów przemysłowych.

§ 8.

Zobowiązuje się powiatowe i miejskie rady narodowe do zlecenia swoim prezydiom bezwzględnego przestrzegania zasady, aby przy lokalizacji zakładów przemysłowych i innych inwestycji, których ścieki zamierza się odprowadzać do rzek — była równocześnie zabezpieczona budowa urządzeń do oczyszczania tych ścieków, jak również zapewnienie uzyskania odpowiedniej ilości i jakości potrzebnej wody dla ruchu zakładu przemysłowego lub innej inwestycji.

§ 9.

Zobowiązuje się powiatowe i miejskie rady narodowe do dopilnowania, aby ich prezydia zabezpieczyły w planie pięcioletnim dalszą rozbudowę urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych w miastach, osiedlach i wsiach, a w szczególności rozbudowy sieci wodociągowej, kanalizacyjnej i oczyszczalni ścieków w mieście Lublinie, w miastach powiatowych oraz w miejscowościach o charakterze uzdrowiskowym i turystycznym, jak Nałęczów, Kazimierz i Puławy.

§ 10.

W związku z obowiązującą Uchwałą Rady Ministrów Nr 72 z dnia 15 marca 1958 r., oraz Uchwałą Rady Ministrów Nr 494 z dnia 15 grudnia 1958 r., które nakładają na zakłady przemysłowe obowiązek uczestniczenia w kosztach związanych z budową komunalnych urządzeń wodo-

ciągowych, kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków w wypadkach korzystania z tych urządzeń przez zakłady przemysłowe — zobowiązuje się prezydia rad narodowych do wystąpienia do odpowiednich Ministrów, a przede wszystkim do Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu, Przemysłu Ciężkiego, Lekkiego, Rolnictwa i Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Górnictwa i Eenergetyki i Ministra Zdrowia z wnioskiem o zabezpieczenie środków finansowych koniecznych w okresie planu pięcioletniego do budowy wspólnych urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków.

§ 11.

Zobowiązuje się powiatowe i miejskie rady narodowe, do dopilnowania, aby ich prezydia wystąpiły z wnioskiem do resortowych Ministrów o obsadzenie jednostek organizacyjnych zajmujących się gospodarką wodną i ściekową w podległych im zjednoczeniach i zakładach — odpowiednio kwalifikowanymi pracownikami technicznymi, przeszkolonymi w zakresie gospodarki wodno-ściekowej.

§ 12.

Wobec częstych wypadków nieprzestrzegania obowiązujących przepisów ustawy wodnej i przepisów o ochronie wód przed zanieczyszczeniem ściekami przez zakłady przemysłowe i usługowe — Rada zobowiązuje prezydia rad wszystkich stopni do rygorystycznego wyciągania wobec winnych konsekwencji prawnych.

§ 13.

Zaleca się powierzanie organizacji budowy wodociągów wiejskich przede wszystkim prezydiom gromadzkich rad narodowych, kółkom rolniczym i spółkom wodnym zawiązywanym dla zaopatrzenia ludności w wodę.

Celem zwiększenia udziału środków własnych ludności w budowie wodociągów wiejskich — Rada zobowiązuje Prezydium WRN do spowodowania umożliwienia indywidualnym gospodarstwom rolnym korzystania z kredytów bankowych w formie pożyczek długoterminowych.

§ 14.

Rada zobowiązuje Prezydium WRN do opracowywania łącznie z planami zagospodarowania miast, osiedli i wsi zagadnień gospodarki wodnej, jak zaoptrzenie w wodę, kanalizacja, melioracje i oczyszczalnie ścieków.

Plany miast winny być opracowywane pod kątem możliwości jak najbardziej ekonomicznego zaopatrzenia w wodę, odprowadzania i oczyszczania ścieków.

W planach zagospodarowania winny być zarezerwowane odpowiednie tereny dla ujęć wody ze strefą ochrony sanitarnej i tereny dla oczyszczalni ścieków.

§ 15.

Rada zobowiązuje Prezydium WRN do spowodowania renowacji i odbudowy nieczynnych i niewykorzystanych obiektów stawowych będących w zarządzie Rejonowego Zarządu Rybactwa, Wojewódzkiego Zarządu PGR, Okręgowego Zarządu Lasów Państwowych i Kółek Rolniczych oraz zagospodarowania i zarybienia po oddaniu do użytku Kanału Wieprz—Krzna.

§ 16.

Celem stworzenia niezbędnych warunków rozwojowych dla uzdrowisk, miejscowości wczasowo - turystycznych i ośrodków wypoczynku świątecznego i codziennego — Rada zobowiązuje Prezydium WRN do opracowania do dnia 31 grudnia 1960 r, zestawienia rzeczowo-finansowego potrzeb w zakresie budowy i rozbudowy urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych, które stanowić będą podstawy do wystąpienia do Władz Centralnych o zwiększenie środków finansowych w planie inwestycyjnym.

§ 17.

Celem prawidłowego wykorzystania wszystkich potencjalnych możliwości zaopatrzenia ludności wiejskiej w wodę dla celów pitnych, gospodarczych i ochrony przciwpożarowej — należy wykorzystać w miarę możliwości inwestycje wodociągowe przy budowie nowych szkół z planu państwowego i planu budowy szkół „Tysiąclecia", PGR, zakładów produkcyjnych WZGS „Samopomoc Chłopska", zakładów mleczarskich itp.

§ 18.

Należy dążyć do odbudowy zakładów wodnych oraz inicjować budowę małych elektrowni wodnych na rzekach województwa lubelskiego dla wykorzystania zasobów energetycznych i przyspieszenia elektryfikacji wsi.

§ 19.

Należy popierać w szerszym zakresie organizowanie spółek wodnych melioracyjnych, dla budowy wodociągów i spółek wodno-ściekowych, zabezpieczających im niezbędne środki finansowe, jak i rzeczowe.

Gromadzkie Rady Narodowe otoczą szeroką opieką działalność spółek wodnych oraz zwiększą troskę o konserwację i odbudowę istniejących urządzeń gospodarki wodnej, a szczególnie urządzeń melioracyjnych i zbiorników wodnych.

§ 20.

Zobowiązuje się powiatowe rady narodowe do dopilnowania, aby ich prezydia przyspieszyły dalszą decentralizację w zakresie gospodarki wodnej przez dokończenie zorganizowania w 1960 r. samodzielnych referatów administracji wodnej we wszystkich prezydiach powiatowych rad narodowych i przystąpienia do organizacji w 1961 roku w prezydiach powiatowych rad narodowych i w prezydiach miejskich rad narodowych Lublina, Chełma i Zamościa samodzielnych komórek gospodarki wodnej obejmujących również zagadnienia techniczno-gospodarcze.

§ 21.

Rada zobowiązuje Prezydium WRN do wzmocnienia służb gospodarki wodnej Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zgodnie z planem rozwoju Wydziału Gospodarki Wodnej przez utworzenie z dniem 1 stycznia 1961 r. dodatkowych stanowisk, o starszego inżyniera sanitarnego dla nadzoru przemysłu i inżyniera-melioranta do spraw nadzoru nad działalnością techniczno-gospodarczą spółek wodnych.

§ 22.

W celu stworzenia warunków dla wykonania zadań na odcinku budowy urządzeń komunalnych na wsi, a szczególnie budowy wodociągów wiejskich i studni publicznych, jak też w celu okazania wszechstronnej pomocy organizacyjnej, technicznej i finansowej inwestorom bezpośrednim oraz dla właściwej koordynacji i nadzoru nad realizacą zadań na tym odcinku — należy powołać na szczeblu wojewódzkim przy Wydziale Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Referat d/s Komunalnego Budownictwa Wiejskiego oraz na szczeblu powiatowym stanowiska d/s Budownictwa Wiejskiego przy Wydziałach Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej prezydiów powiatowych rad narodowych.

§ 23.

Wykonanie niniejszej uchwały zleca się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie.

§ 24.

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej powzięcia.

SEKRETARZ PREZ. WRN **Edward Zając**	PRZEWODNICZĄCY PREZ. WRN **Paweł Dąbek**

Poz. 47.

UCHWAŁA NR 17

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 28 września 1960 r.

w sprawie zadań drobnej wytwórczości woj. lubelskiego.

W okresie bieżącego planu pięcioletniego drobna wytwórczość województwa lubelskiego znacznie zwiększyła swój potencjał produkcyjny i usługowy osiągając łącznie z sek-

torem uspołecznionym i prywatnym produkcję roczną wartości 2.409,4 mln zł oraz poziom usług wartości 314,3 mln zł. Ogólna wartość produkcji i usług realizowanych przez przemysł terenowy i rzemiosło stanowi około 25 proc. produkcji i usług wykonywanych przez cały przemysł województwa. Stan zatrudnienia w zakładach przemysłu drobnego i rzemiosła osiągnął 29.354 osób, co stanowi około 50 proc. ogólnego stanu zatrudnienia w całym przemyśle województwa.

Rozwój przemysłu drobnego i rzemiosła jest wynikiem stałego usprawniania pracy przedsiębiorstw, zjednoczeń i zarządów, ulepszania nadzoru nad tą gałęzią gospodarki narodowej ze strony rad narodowych i ich komisji oraz usprawnienia pracy prezydiów rad narodowych i ich organów.

Obrady sesji wykazały, że mimo niewątpliwych osiągnięć w działalności zakładów, zarządów oraz organów rad narodowych nadzorujących drobną wytwórczość, występuje wiele nieprawidłowości, które nie pozwalają w pełni wykorzystać potencjonalne rezerwy naszego województwa w tej dziedzinie.

Zmierzając do usunięcia występujących niedociągnięć i braków w pracy przedsiębiorstw państwowych i spółdzielczych oraz rzemiosła, ich zjednoczeń i związków, jak również organów rad narodowych nadzorujących działalność drobnej wytwórczości w województwie lubelskim — Wojewódzka Rada Narodowa w Lublinie działając na podstawie art. 10, 12, 13, 14 i 26 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) — postanawia:

§ 1.

W zakresie rozmieszczenia zakładów państwowego przemysłu terenowego, spółdzielczego oraz rzemiosła:

Zobowiązać Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie, powiatowe i miejskie (miast stanowiących powiaty) rady narodowe do dalszego rozwijania zakładów drobnej wytwórczości uwzględniając:
— rozmieszczenie baz surowcowych,
— występowanie nadwyżek siły roboczej w poszczególnych rejonach województwa,
— należytego wykorzystania istniejących niewłaściwie zagospodarowanych obiektów,
— wykorzystanie wieloletnich tradycji wytwórczości rzemieślniczych i przemysłu chałupniczego, szczególnie na terenach niedoinwestowanych, a zwłaszcza w rejonach przygranicznych i kanału Wieprz—Krzna,
— rozwijanie produkcji asortymentów poszukiwanych na rynku, uwzględniając przy tym stawiane wymogi przez konsumenta,
— szczególne zwrócenie uwagi na rozwój zakładów przetwórstwa owocowo-warzywniczego z ruchomymi punktami przerobu owoców, jak: tłocznie, pulpiarnie itp., oraz zakładów mleczarskich,
— opracowanie planu produkcji nawozu torfowego (zgodnie z uchwałą VI Plenum KC PZPR),
— Spowodowanie, by dokonywane w myśl uchwały Rady Ministrów Nr 216/60 rewizje planów inwestycyjnych uwzględniły wyżej wymienione kierunki rozwoju drobnej wytwórczości.

§ 2.

W zakresie rozwoju usług:

Zobowiązać Prezydium WRN oraz powiatowe (miejskie) rady narodowe do spowodowania:
— opracowania planów sieci punktów usługowych na lata 1961—1965,
— zapewnienia przydziału odpowiedniej ilości lokali w nowym budownictwie mieszkaniowym zgodnie z planem rozwoju usług na lata 1961—1965, szczególnie na terenie wsi,
— uwzględnienia w projektach planów inwestycyjnych budowy nowych obiektów z przeznaczeniem na usługi,
— przestrzegania zasady nie dokonywania zmian przeznaczenia lokali usługowych w starym budownictwie,
— stosowania przewidzianych przepisów i ulg podatkowych dla rzemiosła indywidualnego na terenach słabo gospodarczo rozwiniętych oraz w przypadkach szkolenia uczniów.
— rozwijania szkolenia rzemieślników indywidualnych i zatrudnionych w spółdzielczości i przemyśle terenowym celem podniesienia jakości świadczonych usług,
— usprzętowiania zakładów uspołecznionych oraz upraszczania form organizowania usług, co w swym aspekcie wpłynie na obniżenie kosztów własnych i cen na usługi,
— zalegalizowania możliwie wszystkich dotychczas nie zarejestrowanych rzemieślników, okazując im pomoc w postaci nadania uprawnień przemysłowych, uruchamianie samodzielnych warsztatów, szkolenia lub wiązania z zakładami uspołecznionymi jako chałupników,
— skoordynowania działalności usługowej dla wsi państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego. spółdzielczości pracy, spółdzielni samopomocowej, POM, spółdzielni usługowo-wytwórczych, organizacji rzemieślniczych itp. W rozwoju usług dla wsi w szczególności należy uwzględnić zachodzące procesy mechanizacji rolnictwa oraz wszechstronny wzrost poziomu stopy życiowej wsi,
— odpowiedniego zaopatrzenia rolnictwa w części zamienne do maszyn i sprzętu rolniczego,
— poczynienie starań u władz centralnych w kierunku urealnienia cen na usługi pod kątem opłacalności działalności usługowej ze szczególnym uwzględnieniem usług wsi.

§ 3.

W zakresie współpracy drobnej wytwórczości z organizacjami handlowymi.

Zobowiązać Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz powiatowe i miejskie (miast stanowiących powiaty) rady narodowe do zapewnienia współpracy organizacji wytwórczych z organizacjami handlowymi w przedmiocie:
— rozeznania aktualnej sytuacji rynkowej i potrzeb konsumentów,
— wspólnego organizowania przez organizacje handlowe i wytwórcze wystaw, giełd towarowych, kiermaszy oraz innego rodzaju spotkań z konsumentem,
— dokonywanie wymiany doświadczeń z przedsiębiorstwami przemysłowymi i handlowymi innych województw kraju oraz kontynuowania wymiany doświadczeń z graniczacymi z naszym województwem obwodami Związku Radzieckiego.
— rozszerzenia współpracy przemysłu z organizacjami handlu wiejskiego, zwłaszcza na terenach słabo gospodarczo zaktywizowanych,
— zwiększenie odpowiedzialności wydziałów handlu za zaopatrzenie przemysłu terenowego i rzemiosła i właściwe oddziaływanie na przemysł terenowy, powodując wprowadzenie do produkcji odpowiednich asortymentów, opartych na umowach handlowych.

§ 4.

W zakresie produkcji eksportowej:

Poszczególne organizacje wojewódzkie przemysłu państwowego i spółdzielczego (wszystkie zarządy i zjednoczenia) ustalą dla podległych przedsiębiorstw zadania na lata 1961—1965 produkcji eksportowej, tak, aby wyniosła ona minimum 15 proc. w stosunku do wartości całej produkcji.

Należy czynić starania, aby zwiększyć w eksporcie udział produkcji chałupników i rzemieślników.

Przedsiębiorstwom podejmującym produkcję eksportową winna być udzielana daleko idąca pomoc, a personel wyróżniający się w przygotowaniu i realizacji produkcji eksportowej powinien być odpowiednio wyróżniany i nagradzany.

§ 5.

W zakresie zasilenia przemysłu terenowego kadrą inżynieryjno-techniczną oraz szkolenia załóg.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz powiatowym i miejskim (m. st. pow.) radom narodowym zaleca się:
— stworzenie odpowiednich warunków zachęcających kadrę inżynieryjno-techniczną do przenoszenia się do zakładów mieszczących się w małych miastach i osiedlach wiejskich,

W szczególności należy:
— zapewnić przydział mieszkań i działek pracowniczych,
— zwiększyć ilość stypendiów dla osób, które wyrażą zgodę na pracę w zakładach,

— stworzyć odpowiednie warunki osobom kształcącym się zaocznie w szkołach średnich i wyższych,
— organizować zakładowe kursy szkolenia zawodowego, ukończenie których uprawni absolwentów do samodzielnego wykonywania zawodu,
— — spowodować, aby Izba Rzemieślnicza wraz z Zakładem Doskonalenia Rzemiosł rozszerzyła ilość kursów szkolenia rzemieślników, zwłaszcza dla terenów wiejskich,
— zabezpieczyć w planach na 1961 r. odpowiednie środki finansowe w wysokości 2,4 mln zł na realizację umożliwiającą Zakładowi Doskonalenia spełnienie obowiązku szkolenia zawodu.

§ 6.

W zakresie modernizacji zakładów i wprowadzania postępu technicznego.

Zobowiązuje się zarządy i zjednoczenia nadzorujące działalność przedsiębiorstw państwowych i spółdzielczych do:
— przestrzegania przez podległe przedsiębiorstwa zasady właściwego opracowywania planów technicznych, warunkujących wykonanie planów produkcyjnych i finansowych,
— jak najbardziej efektywnego wykorzystania środków trwałych i mocy produkcyjnej poszczególnych agregatów,
— opracowania przez każde przedsiębiorstwo planu postępu technicznego na okres do 1965 roku oraz rocznych planów usprawnień organizacyjno-technicznych dla każdej grupy maszyn i dla każdego stanowiska roboczego.

Plany techniczne winny określać przewidywane wyniki ekonomiczne, jakie zostaną osiągnięte przy zastosowaniu nowej techniki i technologii,
— zorganizowania we wszystkich zakładach komórek konstrukcyjnych i technologicznych oraz klubów techniki i racjonalizacji,
— takiego opracowywania planów inwestycyjnych, które by zakładały likwidację wąskich gardeł występujących w potoku produkcyjnym oraz modernizację procesów wytwórczych,
— opierania się — w walce o postęp techniczny — o organizację stowarzyszeń naukowo-technicznych NOT, stworzenie im odpowiednich warunków pracy i udzielania pomocy.

§ 7.

W zakresie uspawnienia metod zarządzania:

Zarządy i zjednoczenia wymienione w § 6 zobowiązuje się do:
— stworzenia warunków umacniania jednoosobowego kierownictwa i podnoszenia odpowiedzialności dyrektorów przedsiębiorstw za wykonanie całokształtu zadań planowych przez odpowiednie koordynowanie działalności wszystkich komórek przedsiębiorstwa,
— sprzyjanie zwiększaniu roli samorządu robotniczego w wykrywaniu rezerw produkcyjnych poprzez rozwijanie współzawodnictwa pracy,
— rozwijania współzawodnictwa między zakładami o stosowanie nowej techniki, technologii, zwiększanie ilości produkcji na jednego robotnika, osiąganie wysokiej jakości i obniżania kosztów własnych produkcji,
— utrzymywanie środków normowanych zgodnie z założeniami planowymi.

§ 8.

W zakresie usprawnienia pracy organów rad narodowych do spraw przemysłu:

Zobowiązać Prezydium WRN do zapewnienia, aby wydziały przemysłu prezydiów rad narodowych:
— posiadały aktualne rozeznanie sytuacji odnośnie poziomu pracy poszczególnych przedsiębiorstw,
— bieżąco reagowały na występujące nieprawidłowości i przedkładały odnośne wnioski swoim prezydiom.
— wnikały w problemy techniki i technologii produkcji, przeprowadzając systematyczne konsultacje z inżynierami, technikami i przodującymi pracownikami poszczególnych działów produkcji,
— organizowały okresowe narady z racjonalizatorami i przodownikami pracy w przedmiocie rozwijania ruchu współzawodnictwa i racjonalizatorstwa,
— zapewniły właściwą koordynację branżową przedsiębiorstw zgrupowanych w poszczególnych zjednoczeniach i związkach, oraz w skali wojewódzkiej,
— ustaliły określony limit dla poszczególnych pionów drobnej wytwórczości w zakresie szkolenia nauki w zawodzie.

Prezydium WRN dokona oceny pracy i obsady personalnej Wydziału Przemysłu Prezydium WRN i wydziałów (referatów) przemysłu Prezydium PRN, podejmując odpowiednie kroki w kierunku ich kadrowego wzmocnienia i usprawnienia pracy i wykorzystania tych kadr dla wykonania zadań związanych z ich zakresem działania.

§ 9.

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej powzięcia.

SEKRETARZ PREZ. WRN
Edward Zając

PRZEWODNICZĄCY PREZ WRN
Paweł Dąbek

Poz. 48

UCHWAŁA Nr 10

MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W BIŁGORAJU

z dnia 16 września 1960 r.

w sprawie ustalenia i stosowania norm zaludnienia mieszkań na terenie miasta Biłgoraja.

Na podstawie art. 21, pkt. 1 Ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16), Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29. VIII. 1951 r. w sprawie wprowadzenia publicznej gospodarki lokalami na terenie miasta Biłgoraja (Dz. U. Nr 45, poz. 332), zgodnie z art. 29 Ustawy z dnia 30. I. 1959 r. o prawie lokalowym (Dz. U. Nr 10, poz. 59), oraz na podstawie Uchwały Nr 62 Rady Ministrów z dnia 15. III. 1958. w sprawie norm zaludnienia mieszkań służbowych (byłych pracowniczych) i zakładowych (Mon. Pol. Nr 26, poz. 154), tudzież Zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 12. IV. 1958 r. w sprawie zasad ustalania norm zaludniania mieszkań (Mon. Pol. Nr 26. poz. 158), wreszcie w oparciu o Instrukcję Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 22. IV. 1958 roku w sprawie zasad ustalenia i stosowania norm zaludnienia — po przeanalizowaniu warunków lokalowych na terenie miasta Biłgoraja. mając na względzie zaspokojenie jak najszerszych mas ludności pracującej w odpowiednie mieszkania — Miejska Rada Narodowa w Biłgoraju uchwala co następuje:

§ 1.

Ustala się jednolite. to jest zarówno dla mieszkań odpowiadających obowiązującym standartom przestrzennym (nowe budownictwo po 1. I. 1950 r.), jak i dla mieszkań niestandartowych (stare budownictwo) w tym kwaterunkowych i służbowych, b. pracowniczych — normę zaludnienia mieszkań na terenie miasta Biłgoraja w ilości 7 (siedem) mtr. kwadratowych powierzchni mieszkalnej na każdą uprawnioną osobę.

Do powyższej powierzchni mieszkalnej nie wlicza się:

1. Kuchen bez względu na ich rozmiar.
2. Pomieszczeń pozbawionych okien.
3. Łazienek, ubikacji, korytarzy, spiżarek, schowków, szaf w murze itp.

Normy zaludnienia mieszkań nie mają zastosowania do:

a) mieszkań jednoizbowych,

b) zajmowanych przynajmniej przez dwie osoby samodzielnych mieszkań dwuizbowych (pokój z kuchnią),

c) mieszkań, które zostały przydzielone w związku ze stosunkiem pracy, jeżeli praca ta ze względu na jej charakter wymaga zajmowania lokalu w określonym budynku lub zespole budynków (np. dozorca lub palacz w kotłowni).

Izba mieszkalna o pow. 30 mtr. kwadr. lub więcej może być uznana za dwie izby, jeżeli jest zajmowana przez jedna rodzinę, albo dwie osoby tej samej płci.

Opisane wyżej normy zaludnienia mieszkań nie dotyczą

lokali zajmowanych przez osoby, którym Prezes Rady Ministrów lub z jego upoważnienia Minister Gospodarki Komunalnej, zezwoli na zajmowanie większej powierzchni mieszkalnej.

§ 2.

Uchwała niniejsza uzyskuje moc obowiązującą po upływie trzydziestu dni od daty podania jej do publicznej wiadomości.

W tym terminie, to jest w ciągu dni 30-tu najemcom przysługuje prawo wprowadzenia do części lokalu zaludnionej poniżej normy ustalonej w § 1-ym niniejszej uchwały jako współnajemców — osób według własnego wyboru najemców spośród mających prawo do uzyskania przydziału pomieszczenia mieszkalnego, gdy w związku z wprowadzeniem powyższych norm zaludnienia mieszkań powstaną nadwyżki tworzące odrębną izbę.

§ 3.

Uchwała niniejsza winna być ogłoszona bezzwłocznie po jej powzięciu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie i przez radiowęzeł w Biłgoraju.

§ 4.

Wykonanie niniejszej uchwały zleca się Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Biłgoraju.

§ 5.

Z chwilą wejścia w życie niniejszej uchwały, traci moc uchwała Miejskiej Rady Narodowej w Biłgoraju z dnia 25 czerwca 1958 r., Nr 14, w powyższej sprawie.

SEKRETARZ PREZ. MRN
Czesław Witkowski

PRZEWODNICZĄCY PREZ. MRN
Kazimierz Ludwik

Poz. 49

ZARZĄDZENIE Nr Or. VI-108/27/60

PRZEWODNICZĄCEGO PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 30 września 1960 r.

w sprawie zmiany zarządzenia Nr Or. VI-I. 108/1/60 Przewodniczącego Prezydium WRN w Lublinie z dnia 31 grudnia 1959 r. w przedmiocie przestrzegania porządku i dyscypliny pracy przez pracowników aparatu wykonawczego rad narodowych województwa lubelskiego

Na podstawie § 3 uchwały Nr 327 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1957 r. w sprawie przestrzegania porządku i dyscypliny pracy (M.P. Nr 70, poz. 432) oraz ust. 4 pisma okólnego Nr 85 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1960 r. w sprawie niewypłacania wynagrodzenia za czas nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy (M. P. Nr 48, poz. 231) zarządzam co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu Nr Or. VI-I-108/1/60 Przewodniczącego Prezydium WRN w Lublinie z dnia 31 grudnia 1959 r. (Dz. Urz. WRN z 1960 r. Nr 1, poz. 5) wprowadza się następujące zmiany:

1. § 4 otrzymuje brzmienie:

„Odpowiedzialność służbową mianowanych pracowników państwowych regulują przepisy ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. z 1949 r. Nr 11, poz. 72), zaś pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę przepisy rozporządzeń o umowę o pracę robotników i pracowników umysłowych z dnia 16 marca 1928 r. (Dz. U. Nr 35, poz. 323 i 324) z późniejszymi zmianami oraz dekretu z dnia 18 stycznia 1956 r. o ograniczeniu dopuszczalności rozwiązywania umów o pracę bez wypowiedzenia oraz o zabezpieczeniu ciągłości pracy (Dz. U. Nr 2, poz. 11)".

2. W § 5 skreśla się drugie zdanie.

3. § 14 otrzymuje brzmienie:

„Pracownicy mianowani za nieusprawiedliwione opuszczenie pracy lub spóźnienie się do pracy podlegają karze porządkowej upomnienia, a w wypadku gdy nieusprawiedliwiona nieobecność w pracy trwa dłużej niż 3 dni — karze dyscyplinarnej wymierzonej w trybie rozporządzenia z dnia 17 października 1932 r. o komisjach dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko funkcjonariuszom państwowym (Dz. U. Nr 92, poz. 790)".

4. Dodaje się § 14a o następującym brzmieniu:

„Wszystkim pracownikom płatnym miesięcznie, opuszczającym pracę bez usprawiedliwienia, należy przy najbliższej wypłacie zmniejszyć wynagrodzenie o 1/25 ich miesięcznego wynagrodzenia za każdy dzień nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy".

5. W § 16 w trzecim zdaniu zamiast słów „6 dni" wstawić słowa: „3 dni".

6. W § 18 koniec zdania winien brzmieć:

„uchwały Nr 327 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1957 roku".

7. W § 19 trzecie zdanie otrzymuje następujące brzmienie:

„orzeczenie o karze porządkowej nałożonej nie przez władzę naczelną pracownik państwowy może zaskarżyć w ciągu 8 dni do władzy bezpośrednio wyższej, która rozstrzyga sprawę ostatecznie".

§ 2.

Upoważnia się Kierownika Wydziału Organizacyjno-Prawnego Prezydium WRN do ustalenia jednolitego tekstu zarządzenia Nr Or. VI.I.108/1/60 z dnia 31 grudnia 1959 r. z odpowiednią zmianą numeracji paragrafów i ogłoszenia tego tekstu w Dzienniku Urzędowym WRN.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego wydania.

PRZEWODNICZĄCY PREZYDIUM WRN
Paweł Dąbek

Poz. 50

OBWIESZCZENIE KIEROWNIKA WYDZIAŁU ORGANIZACYJNO-PRAWN. PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 5 października 1960 r.

w przedmiocie ogłoszenia jednolitego tekstu zarządzenia Nr Or. VI.I.108/1/60 Przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie z dnia 31 grudnia 1959 r. w sprawie przestrzegania porządku i dyscypliny pracy przez pracowników aparatu wykonawczego rad narodowych województwa lubelskiego.

1. Na podstawie § 2 zarządzenia Nr Or.VI-108/27/60 Przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie z dnia 30 września 1960 r. w sprawie zmiany zarządzenia Nr Or.VI.I-108/1/60 Przewodniczącego Prezydium WRN w Lublinie z dnia 31 grudnia 1959 r. w przedmiocie przestrzegania porządku i dyscypliny pracy przez pracowników aparatu wykonawczego rad narodowych województwa lubelskiego ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst zarządzenia Nr Or.VI.I.108/1/60 Przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie z dnia 31 grudnia 1959 r. w sprawie przestrzegania porządku i dyscypliny pracy przez pracowników aparatu wykonawczego rad narodowych województwa lubelskiego (Dz. Urz. WRN z 1960 r. Nr 1, poz. 5) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów.

2. Jednolity tekst zarządzenia Nr Or. VI.I.108/1/60 Przewodniczącego Prezydium WRN w Lublinie z dnia 31 grudnia 1959 r. nie obejmuje § 3 Zarządzenia Nr Or.VI-108/27/60 Przewodniczącego Prezydium WRN w Lublinie z dnia 30 września 1960 r. w brzmieniu:

„§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego wydania".

KIEROWNIK WYDZIAŁU ORGANIZAC.-PRAWNEGO PREZYDIUM WRN
A. Tryka

Załącznik do obwieszczenia Kierownika Wydziału Organizacyjno-Prawnego Prez. WRN w Lublinie z dnia 5 października 1960 r.

ZARZĄDZENIE Nr Or.VI.I.108/1/60

PRZEWODNICZĄCEGO PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 31 grudnia 1959 r.

w sprawie przestrzegania porządku i dyscypliny pracy przez pracowników aparatu wykonawczego rad narodowych województwa lubelskiego.

Na podstawie § 3 uchwały Nr 327 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1957 r. w sprawie przestrzegania porządku i dyscypliny pracy (M. P. Nr 70, poz. 432) oraz w wykonaniu pisma okólnego Nr 224 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 1959 r. zarządzam co następuje:

§ 1.

Pracownik zatrudniony w aparacie rad narodowych obowiązany jest rzetelnie wykonywać powierzoną mu pracę, przestrzegać obowiązującego czasu pracy, przestrzegać przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy, dokładnie i sumiennie wykonywać polecenia przełożonych, mieć koleżeński stosunek do współtowarzyszy pracy, okazywać pomoc podwładnym oraz opiekować się powierzonym mu majątkiem społecznym.

§ 2.

Każdy pracownik winien mieć stale na uwadze, że na nim ciąży w pierwszej linii odpowiedzialność za załatwienie sprawy zgodnie ze stanem prawnym i faktycznym oraz zgodnie z polityką władzy w zakresie przeznaczonych mu do załatwienia spraw.

§ 3.

Objęcie stanowiska w aparacie rad narodowych nakłada na pracownika obowiązek czynnego zapobiegania sprzeniewierzeniom i kradzieżom majątku społecznego jak również każdemu innemu niebezpieczeństwu zagrażającemu pracującym i urzędowi, w którym pracuje oraz niezwłocznego powiadomienia o tym przełożonych.

§ 4.

Odpowiedzialność służbową mianowanych pracowników państwowych regulują przepisy ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. z 1949 r. Nr 11, poz. 72), zaś pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę przepisy rozporządzeń o umowę o pracę robotników i pracowników umysłowych z dnia 16 marca 1928 r. (Dz. U. Nr 35, poz. 323 i 324) z późniejszymi zmianami oraz dekretu z dnia 18 stycznia 1956 r. o ograniczeniu dopuszczalności rozwiązywania umów o pracę bez wypowiedzenia oraz o zabezpieczeniu ciągłości pracy (Dz. U. Nr 2, poz. 11).

§ 5.

Czas pracy pracowników umysłowych wynosi 7 godzin dziennie, przy czym praca rozpoczyna się o godz. 8, a kończy się o godz. 15.

Czas pracy, jej rozpoczęcie i zakończenie, pracowników pomocniczo-obsługowych normuje regulamin służbowy o zakresie pracy i obowiązkach pracowników pomocniczo-obsługowych.

§ 6.

Wszyscy pracownicy, zgłaszając się codziennie do pracy, podpisują się na liście obecności.

Lista pracowników powinna być codziennie kontrolowana przez pracownika do tego upoważnionego w danej jednostce organizacyjnej.

§ 7.

Godziny urzędowe powinny być ściśle przestrzegane i całkowicie poświęcone na załatwienie spraw urzędowych.

Pracownik może w godzinach urzędowych opuszczać biuro w sprawach prywatnych jedynie w wyjątkowych wypadkach za zezwoleniem bezpośredniego przełożonego.

Opuszczając biuro w celu załatwienia spraw urzędowych, pracownik obowiązany jest zawiadomić o tym swego przełożonego. Poza tym informuje o tym sąsiadującego z nim pracownika względnie woźnego.

Kierownicy jednostek organizacyjnych opuszczając biuro, zawiadamiają o tym swego zastępcę.

Bezpośredni przełożony obowiązany jest czuwać nad przestrzeganiem godzin pracy przez podległy mu personel.

§ 8.

Stołówka pracownicza może wydawać pracownikom śniadania do godz. 8, a obiady po godz. 15.

§ 9.

Jeżeli ważne względy służbowe tego wymagają, pracownik jest obowiązany również pracować poza przepisanymi godzinami pracy oraz w niedziele i święta na polecenie kierownika jednostki organizacyjnej.

§ 10.

Pracownik obowiązany jest donieść natychmiast, lub najpóźniej następnego dnia swemu bezpośredniemu przełożonemu o każdej przeszkodzie do pełnienia służby, wywołanej chorobą lub innymi uzasadnionymi powodami.

Pracownik, który spóźnił się do pracy winien po przybyciu do pracy niezwłocznie zgłosić się do swego bezpośredniego przełożonego i podać przyczyny spóźnienia.

§ 11.

Decyzja czy spóźnienie czy nieobecność w pracy uznać za usprawiedliwioną należy do kierownika jednostki organizacyjnej. Decyzja kierownika może być zmieniona lub całkowicie uchylona przez przewodniczącego prezydium w trybie nadzoru w terminie miesięcznym.

Przed powzięciem decyzji kierownik jednostki organizacyjnej zasięga opinii delegata Rady Miejscowej.

§ 12.

Opuszczenie pracy lub spóźnienie się do pracy usprawiedliwiają tylko ważne przyczyny, a w szczególności:

a) choroba lub wypadek, powodujące niezdolność pracownika do pracy;

b) choroba lub wypadek małżonka, dziecka, rodziców lub osoby znajdującej się pod opieką pracownika, jeżeli wypadki te wymagają osobistej opieki pracownika;

c) zakłócenie w funkcjonowaniu komunikacji oraz inne wypadki uniemożliwiające terminowe przybycie do pracy;

d) konieczność wypoczynku po nocnej podróży służbowej w granicach nieprzekraczających 6 godzin od zakończenia podróży, jeżeli pracownik nie korzystał z miejsca sypialnego;

e) wykonywanie przez pracownika poza miejscem pracy obowiązków lub funkcji wynikających z przepisów, ustaw, dekretów, rozporządzeń lub uchwał oraz

f) inne okoliczności niezależne od woli pracownika, które uniemożliwiły stawienie się do pracy.

§ 13.

Nieobecność pracownika w pracy powinna być poparta dowodami z dokumentów lub w innej formie, a w wypadku choroby, trwającej ponad 3 dni — zaświadczeniem lekarskim, przy czym w okresie choroby nie przekraczającej trzech dni, kierownik jednostki organizacyjnej, ma prawo sprawdzić ten fakt na miejscu.

§ 14.

Pracownicy mianowani za nieusprawiedliwione opuszczenie pracy lub spóźnienie się do pracy podlegają karze porządkowej upomnienia a w wypadku gdy nieusprawiedliwiona nieobecność w pracy trwa dłużej niż 3 dni — karze dyscyplinarnej wymierzonej w trybie rozporządzenia z dnia 17 października 1932 r. o komisjach dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnym przeciwko funkcjonariuszom państwowym (Dz. U. Nr 92, poz. 790).

§ 15.

Wszystkim pracownikom płatnym miesięcznie, opuszczającym pracę bez usprawiedliwienia, należy przy najbliższej wypłacie zmniejszyć wynagrodzenie o 1/25 ich miesięcznego wynagrodzenia za każdy dzień nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy.

§ 16.

Nieusprawiedliwione spóźnienie się do pracy nieprzekraczające 30 minut, powinno być wytknięte pracownikowi przez kierownika jednostki organizacyjnej.

Nieusprawiedliwione kolejne czwarte i dalsze spóźnienie w ciągu kwartału kalendarzowego albo opuszczenie części dnia pracy prekraczającej 1 godzinę jest równoznaczne z opuszczeniem dnia pracy w całości.

§ 17.

Pracownik może otrzymać urlop okolicznościowy w celu załatwienia spraw osobistych, rodzinnych lub majątkowych.

Urlopu okolicznościowego, który może obejmować część dnia lub kilka dni w zależności od uzasadnionych potrzeb pracownikowi udziela kierownik jednostki organizacyjnej.

Urlop okolicznościowy nie przekraczający 3 dni, nie może być zaliczony na poczet urlopu wypoczynkowego.

§ 18.

Urlopu okolicznościowego należy udzielać pracownikowi w następujących przypadkach:

a) ślubu pracownika — 2 dni,

b) urodzenia się dziecka pracownika — 2 dni,

c) zgonu i pogrzebu małżonka, dziecka, ojca lub matki — 2 dni,

d) ślubu dziecka — 1 dzień,

e) zgonu i pogrzebu siostry lub brata — 1 dzień.

§ 19.

Sprawę zwolnienia z pracy pracowników pobierających naukę, pełniących funkcję wykładowców lub w innych wypadkach regulują przepisy §§ 4 p. 5, 6, 7, § 5 i 7 uchwały Nr 327 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1957 r.

§ 20.

Decyzje o ukaraniu wydaje właściwy Przewodniczący Prezydium na piśmie najpóźniej w ciągu 2 tygodni od daty wystawienia wniosku przez kierownika jednostki organizacyjnej.

Decyzja winna być doręczona pracownikowi.

Orzeczenie o karze porządkowej nałożonej nie przez władzę naczelną pracownik państwowy może zaskarżyć w ciągu 8 dni do władzy bezpośrednio wyższej, która rozstrzyga sprawę ostatecznie.

§ 21.

Wszelkie akta związane ze ściganiem nieusprawiedliwionych opuszczeń względnie spóźnień do pracy, winny być przechowywane w jednostkach organizacyjnych, w których dany pracownik jest zatrudniony.

§ 22.

Wykonanie niniejszego zarządzenia powierza się kierownikom jednostek organizacyjnych rad narodowych.

§ 23.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie 1 stycznia 1960 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie.

Poz. 51

UCHWAŁA Nr 199

PREZYDIUM MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 24 sierpnia 1960 r.

w sprawie zatwierdzenia planu zagospodarowania terenu budownictwa domów jednorodzinnych w Lublinie przy ul. Głębokiej (obok budownictwa jednorodzinnego, przyzakładowego).

§ 1.

Zatwierdzić opracowany na zlecenie zainteresowanych właścicieli, zweryfikowany przez Wydział Architektury i Budownictwa Prez. MRN plan zagospodarowania terenu budownictwa domów jednorodzinnych o powierzchni około 3,6 ha, położonego w Lublinie przy ul. Głębokiej, w granicach: od wschodu grunty ob. Bednarka, od południa osiedle budownictwa przyzakładowego ZBM i Przedsiębiorstwa Jajczarskiego, od zachodu osiedle Spółdzielni „Radość", od północy ul. Głęboka.

§ 2.

Uchwała niniejsza winna być podana do publicznej wiadomości przez ogłoszenie:

a) na tablicy ogłoszeń Prezydium MRN.

b) W Dzienniku Urzędowym WRN.

SEKRETARZ PREZ. MRN	PRZEWODNICZĄCY PREZ. MRN
K. Obuchowski	**E. Janiuk**

Poz. 52

UCHWAŁA Nr 91/60

PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W CHEŁMIE

z dnia 14 września 1960 roku

w sprawie likwidacji Powiatowego Przedsiębiorstwa Młynów Gospodarczych w Chełmie.

Na podstawie art. 53 ust. 4 pkt. 3 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 roku o radach narodowych (Dz. U. Nr 5 poz. 16) oraz art. 18 ust. 1 jednolitego tekstu dekretu z dnia 22 października 1950 roku o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 18 poz. 111 z 1960 roku) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej postanawia:

§ 1.

Z dniem 15 września 1960 roku postawić w stan likwidacji Powiatowe Przedsiębiorstwo Młynów Gospodarczych w Chełmie utworzone uchwałą Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Chełmie Nr 127, z dnia 31 sierpnia 1958 roku i z dniem tym przystąpić do przekazywania poszczególnych młynów w powiecie w zarząd i administrację Prezydiów Gromadzkich Rad Narodowych na terenie, których znajdują się w/w obiekty zgodnie z załącznikiem Nr 1, wykaz młynów.

§ 2.

Młyny wraz z całym majątkiem trwałym położone na terenie miasta Chełma przejmie w zarząd i administrację Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Chełmie zgodnie z załącznikiem Nr 2 wykaz młynów.

§ 3.

Likwidację Powiatowego Przedsiębiorstwa Młynów Gospodarczych w Chełmie przeprowadzić w okresie od dnia 15 września 1960 roku do dnia 31 grudnia 1960 roku i ogłosić w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie.

§ 4.

Związane z administracją i prowadzeniem młynów gospodarczych dochody i wydatki brutto wchodzą do budżetu właściwych Prezydiów Gromadzkich Rad Narodowych.

§ 5.

Na likwidatora Przedsiębiorstwa powołać Dyrektora Powiatowego Przedsiębiorstwa Młynów Gospodarczych w Chełmie obywatela Joziuka Stefana, który obowiązki swe wykonywać będzie w oparciu o obowiązujące przepisy w tym względzie.

§ 6.

Zobowiązać likwidatora przedsiębiorstwa obywatela Joziuka Stefana do:

1. Opracowania planu likwidacji przedsiębiorstwa oraz przedłożenia go do zatwierdzenia w terminie do dnia 15 września 1960 roku.

2. Opracowanie planu na poszczególne młyny rozdziału sprzętów i materiałów znajdujących się w magazynie Po-

wiatowego Przedsiębiorstwa Młynów Gospodarczych w Chełmie i przedłożenia go do aprobaty w terminie do dnia 30 września 1960 roku.

§ 7.

Zobowiązać Wydział Organizacyjno-Prawny do wypowiedzenia pracy i płacy Dyrektorowi i Głównej Księgowej Powiatowego Przedsiębiorstwa Młynów Gospodarczych w Chełmie przed dniem 1 października 1960 roku.

§ 8.

Zobowiązać Dyrekcję Powiatowego Przedsiębiorstwa Młynów Gospodarczych w Chełmie do dokonania wypowiedzeń pracy i płacy wszystkim pracownikom zatrudnionym w w/w Przedsiębiorstwie przed dniem 1 października 1960 r.

§ 9.

Zobowiązuje się Prezydia Gromadzkich Rad Narodowych, którym zostaną przekazane młyny gospodarcze pod zarząd i dozorowanie do zabezpieczenia prawidłowej obsługi ludności przez młyny a w szczególności w zakresie:

a) zabezpieczenia godzin pracy zgodnie z potrzebami ludności,

b) pobierania właściwych opłat za przemiał,

c) wydawania produktów przemiału w należytej jakości i ilości,

d) zabezpieczenia właściwego stanu sanitarnego młyna,

e) stałej gotowości produkcyjnej oraz należytego stanu technicznego, uwzględniając przestrzeganie przepisów BHP i P. Poż.

§ 10.

Kierowników młynów przekazanych pod bezpośredni zarząd Prezydiów Gromadzkich Rad Narodowych powołują i odwołują Prezydia tych Rad Narodowych po uzyskaniu zgody Referatu Przemysłu Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Chełmie.

§ 11.

Wykonanie niniejszej uchwały zleca się Kierownikowi Wydziału Finansowego, Kierownikowi Wydziału Organizacyjno-Prawnego i Kierownikowi Referatu Przemysłu Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Chełmie, oraz likwidatorowi w terminie do dnia 31 grudnia 1960 roku.

§ 12.

Traci moc uchwała Prezydium Powiatowej Rady Narodowej Nr 127 z dnia 31 sierpnia 1958 roku w sprawie podporządkowania Powiatowego Przedsiębiorstwa Młynów Gospodarczych w Chełmie Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Chełmie i włączenia go do budżetu terenowego tut. Prezydium.

§ 13.

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej powzięcia.

SEKRETARZ PREZ. PRN
Aleksander Dejneka

PRZEWODNICZĄCY PREZ. PRN
Władysław Rudnicki

Załącznik Nr 1

L. p.	Nazwa Miejscowości w której młyn się znajduje	Nazwa Prezydium GRN	Uwagi
1	Cyców Nr 1	Cyców	
2	Świerszczów Nr 2	Cyców	
3	Siedliszcze Nr 3	Siedliszcze	
4	Sawin Nr 4	Sawin	
5	Syczyn Nr 5	Ludwinów	
6	Kamień Nr 6	Kamień	
7	Świerże Nr 7	Świerże	
8	Okopy Nr 8	Dorohusk	nieczynny
9	Rejowiec Nr 9	Rejowiec	
10	Sielec Nr 11	Sielec	nieczynny
11	Wojsławice Nr 12	Wojsławice	nieczynny
12	Karolinów Nr 13	Okszów	
13	Cyców Nr 18	Cyców	
14	Rejowiec Nr 17	Rejowiec	nieczynny

Załącznik Nr 2

L. p.	Nazwa Miejscowości w której młyn się znajduje	Nazwa Rrezydium MRN	Uwagi
1	Chełm ul. Lwowska 20 Nr 10	Prez. MRN Chełm	
2	Chełm ul. Lubelska 194 Nr 14	Prez. MRN Chełm	
3	Chełm ul. Hrubieszowska 9 Nr 15	Prez. MRN Chełm	
4	Chełm ul. Kolejowa 90 Nr 16	Prez. MRN Chełm	

Poz. 53

OGŁOSZENIE POWIATOWEGO PRZEDSIĘBIORSTWA MŁYNÓW GOSPODARCZYCH W ŁUKOWIE w likwidacji

z dnia 28 sierpnia 1960 r.

Powiatowe Przedsiębiorstwo Młynów Gospodarczych w Łukowie w likwidacji podaje do wiadomości, że na podstawie uchwały Nr 81/60 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Łukowie z dnia 2 lipca 1960 r. została otwarta likwidacja Powiatowego Przedsiębiorstwa Młynów Gospodarczych w Łukowie.

Termin zakończenia likwidacji przedsiębiorstwa ustala się na dzień 31 października 1960 r.

Likwidator Przedsiębiorstwa
Cz. Trochimowski

Adres redakcji: Prez. WRN w Lublinie, ul. 22-go Lipca Nr 4, pokój 113, tel. 82-83, wewn. 91.
Adres Administracji: Prezydium WRN w Lublinie, ul. 22-go Lipca Nr 7, pokój 50.
Cena niniejszego numeru wynosi 2.70 zł.

Lub. Druk. Prasowa — Unicka 4 Zam. 3916 11.X..60 1250 S-2